

[Undervisningsministeren.]

maksimumsbeløb pr. barn på henholdsvis 5, 4 og 3 kr. + procenttillæg afhængigt af skolelægens medhjælpsforhold.

Refusionsbegrænsningen pr. barn gælder imidlertid efter den ved lov nr. 117 af 12. april 1957 gennemførte ændring af § 11, stk. 2, ikke, når der som skolesundhedsplejerske er ansat en sundhedsplejerske med kursus fra Århus universitet.

Hele denne refusionsordning er efterhånden blevet temmelig kompliceret. Ydermere er der nu rejst krav om en forhøjelse af skolelægernes og skolesundhedsplejerskernes vederlag, og en eventuel forhøjelse af disse vederlag bør næppe udelukkende udredes af kommunerne og de private skoler. For at undgå en lovændring hver gang, skolelægernes og skolelægemedhjælpernes honorarer skal forhøjes, vil det være hensigtsmæssigt, at hele refusionsordningen udtages af loven og erstattes af en bestemmelse om, at statens tilskud til kommunernes og de private skolars udgifter til skolelægeordningen fastsættes af undervisningsministeren efter godkendelse af finansudvalget. Princippet om, at statens tilskud ikke kan overstige 50 pct. af udgiften, fastholdes i loven.

Under hensyn til, at skolelægeordningen nu har bestået siden 1947 og således må anses for indarbejdet og gennemprøvet, er det under punkt 8 foreslået, at bestemmelsen om en revision af loven hvert 5. år udgår.

Bestemmelsen om ændring af refusionsreglen i § 11, stk. 2, foreslås sat i kraft fra 1. april 1961, idet det vil være naturligt, at statens tilskud som følge af en eventuel forhøjelse af skolelægernes og skolelægemedhjælpernes vederlag kan forhøjes fra dette tidspunkt.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg tillader mig endelig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om offentlig skolebespisning*.

Den første lov om skolebespisning gennemførtes i 1902. Senere blev reglerne om skolebespisning optaget i et særligt kapitel i lov om offentlig forsorg af 20. maj 1933. Skolebespisningsbestemmelserne i forsorgsloven ændredes flere gange, senest ved lov

nr. 169 af 29. april 1960. Da socialministeren i folketingsssamlingen 1960-61 fremsatte forslag til en ny lov om offentlig forsorg, var der i forslaget kapitel XI (§§ 73-75) optaget bestemmelser om skolebespisning, der i det væsentlige svarede til de hidtidige bestemmelser i forsorgslovens §§ 285-88. Under behandlingen i folketinget af forslaget til ny forsorgslov blev der under henvisning til den rationalisering af forsorgslovgivningen, som bl. a. var forslaget formål, fremsat ønske om, at reglerne om skolebespisning udgik af forsorgsloven og optoges i skolelovgivningen. Bestemmelserne om skolebespisning blev herefter udtaget af lovforslaget.

Bestemmelserne i det nu foreliggende lovforslag svarer i det store og hele til de i den nugældende forsorgslov indeholdte regler om offentlig skolebespisning.

Jeg skal gennemgå lovforslaget i hovedtræk og i øvrigt angående enkeltheder tilføje mig at henvisne til bemærkningerne til lovforslaget.

Forslagets § 1 indeholder bestemmelser om kommunernes ret til at iværksætte skolebespisning. Efter forsorgslovens § 286 er kommunernes ret til at yde vederlagsfri skolebespisning — bortset fra de tilfælde, hvor hensynet til barnets helbredstilstand gør bespisningen ønskelig, eller hvor barnet lider under utilstrækkelig ernæring — begrænset til at omfatte børn i hovedskolen (1.-8. klasse) og 9. klasse. Denne bestemmelse er blevet forstået således, at bespisningen kan iværksættes for børn i skolens 9 første klasser, herunder 1. og 2. realklasse. Ud fra bl. a. ernæringshygiejniske synspunkter må det anses for naturligt, at der gives kommunerne adgang til at etablere skolebespisning også for børn i 10. klasse (3. realklasse) og for børn i børnehaveklasser, hvor sådanne oprettes.

Denne opfattelse støttes af sundhedsstyrelsen.

Ændringsforslaget medfører kun en mindre forøgelse af statens udgifter, idet stats-tilskud som hovedregel fortsat kun skal kunne ydes til kommunernes udgifter i hovedskolens første 7 klasser. Der skal dog efter forslaget også kunne ydes tilskud til udgifterne til mælk og vitamintilskud til børn i børnehaveklasserne.

I § 2 er foretaget den formelle ændring,